

З ПЛЕЯДИ ВІДНОВЛЮВАЧІВ ЛІСОТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ: ДО 110-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОРОБКІНА ЙОСИПА ІВАНОВИЧА

З постаттю доцента Йосипа Івановича Коробкіна пов'язано становлення кафедри геодезії у Львівському лісотехнічному інституті у 1945 р. Але про все за порядком. Народився Й.І. Коробкін 26 березня (за ст. стилем) 1900 р. у с. Довга Поляна Старо-Оскольського повіту Курської губернії у родині вчителя сільської школи. До 18-літнього віку вчився у сільській школі. У 1918 р. за конкурсом атестатів зарахований у Харківський комерційний інститут, але через складні суспільні та матеріальні обставини не зміг вчитися і повернувся в рідне село, де вчителював (1918-1919 рр.). У 1919 р. мобілізований у Червону армію, де прослужив до 1922 р. Після демобілізації у вересні 1922 р. був зарахований до Харківського геодезичного та земельного устрою інституту на землепорядний факультет, який закінчив у 1926 р. Після захисту дипломної роботи здобув кваліфікацію інженера-організатора території (дипломне свідоцтво Нр.366, 2 жовтня 1930 р.) До 1941 р. працював у різних організаціях як інженер-геодезист, на наш погляд, доцільно зазначити таке: за час роботи Й.І. Коробкіна старшим науковим співробітником (1930-1933 рр.) у Харківському науково-дослідному інституті сільськогосподарської економіки виконано особисто та під його керівництвом важливі наукові роботи економічного спрямування. Він написав спеціальні розділи з організації територій, які пізніше використовували як навчальні посібники, довідковий і статистичний матеріал у навчальних закладах та виробничих установах. Як інженер-геодезист виконував роботи оборонного характеру. З початком війни 1941 р. не був мобілізований у Червону армію, а скерований з 1 липня 1941 р. на будівництво військових аеродромів, виконував інші геодезичні роботи оборонного характеру. Під Києвом у м. Борисполі потрапив в оточення, добрався глухими дорогами до м. Харкова, де залишилась дружина з грудним сином без жодних засобів для існування. Пережив з родиною холод і голод, з червня 1942 р. працює землеміром у Зміївському районі Харківської області.

Після відходу нацистської окупаційної влади, з кінця 1943 р. – асистент кафедри Харківського інженерно-будівельного інституту, де він організував заново кабінет геодезії, збираючи, за його словами, по гвинтику та окремими частинами геодезичні інструменти та обладнання, за що був відзначений у наказі та нагороджений цінним подарунком.

У лютому 1945 р. розпорядженням директивних органів відряджений до Львівського політехнічного інституту (сьогодні Національний університет

"Львівська політехніка"), де з березня працює виконуючим обов'язки доцента кафедри фотограмметрії (геодезичний факультет).

За пропозицією першого директора Львівського лісотехнічного інституту доц. В.І. Гарузова очолює тут кафедру геодезії з 15 серпня 1945 р., а потім – зав. кафедри лісової таксації, лісовпорядкування та геодезії і на цій посаді працював з перервами до вересня 1969 року. Й.І. Коробкін активно займається науковою роботою, результатом його досліджень стала дисертаційна робота на тему "Деякі питання землевпорядкування колгоспів Львівської області", яку він успішно захистив у січні 1956 р. у Московському інституті інженерів землевпорядкування та йому присвоєно вчений ступінь кандидата економічних наук. У липні 1963 р. Й.І. Коробкін затверджений ВАК у вченому званні доцента кафедри лісовпорядкування, таксації і геодезії (курс геодезії). За час роботи на кафедрі він завжди відчував велику відповідальність за навчання і виховання студентів, намагався донести належні знання, виховати в них високі ділові і моральні якості, культурні навички, підготувати висококваліфікованих спеціалістів. Ці високі і почесні завдання неможливо було успішно здійснювати без хороших викладачів, допоміжного персоналу та використання сучасного обладнання, інструментарію. Доцент Й.І. Коробкін виважено і систематично проводив роботу з підготовки і виховання викладацьких кадрів, навчально-допоміжного персоналу. За час його управління кафедрою захистили кандидатські дисертації: Г.А. Ходот, Й.І. Коробкін, В.П. Ковтунов, А.О. Тшук, А.М. Гаврусевич, П.В. Павлів та інші. Також захистив дисертацію колишній викладач геодезії, а пізніше зав. кафедри нарисної геометрії, професор О.І. Королевич, докторську дисертацію – М.В. Давидов. На кафедрі працював старшим лаборантом Є.В. Жуков – пізніше професор, декан, зав. кафедри Московського лісотехнічного інституту (сьогодні Московський державний університет Лісу).

За час післявоєнного становлення кафедри було створено парк інструментарію для лісотаксаційних, лісовпорядкувальних та геодезичних робіт, а також виготовлене відповідне обладнання. Майстерність і досвід викладачів, наявність достатньої кількості приладів, інструментів і навчальних посібників сприяли високій успішності студентів.

Всі члени кафедри вели науково-дослідну і навчально-методичну роботу, результати якої висвітлювались у монографіях, збірниках наукових праць, періодичних виданнях, навчальних посібниках, методичних розробленнях. Поряд з держбюджетною, вели і госпдоговірну тематику.

Доцент Й.І. Коробкін організовував виховну роботу викладачів кафедри серед студентів, як людина толерантна і безпартійна, не переобтяжена ідеологічними зобов'язаннями, сповідував загальнолюдські цінності.

На кафедрі успішно працювали два гуртки студентів: з лісової таксації і геодезії. У кожному гуртку щорічно слухали 15-20 студентських доповідей і повідомлень, кращі рекомендувались на студентські конференції, виносились на міжвузівські, республіканські і всесоюзні конкурси, де відзначались дипломами, грамотами, преміями тощо (серед них студенти лісогосподарського

факультету: М.П. Почил, В.Ф. Тафій, В.В. Гелевей, М.П. Жижин, В.П. Слюсарчик, Є.В. Жовтяк та інші).

Були налагоджені зв'язки з підприємствами лісового і лісоінженерного профілю, навчальними і науковими установами лісового, лісоінженерного, сільськогосподарського профілю, курсами підвищення кваліфікації та іншими. Це – читання лекцій, обмін досвідом, консультації, рецензії, участь на конференціях, з іншого боку: закладення пробних площ, взяття модельних дерев, повторні дослідження тощо.

Викладачі кафедри вели значну громадську роботу. Крім робіт з керівництва кафедрою, доц. Й.І. Коробкін виконував весь обсяг робіт за індивідуальним планом. Як один з провідних лекторів, виконував на трьох факультетах інституту навчальне навантаження у середньому 990 год, яке здебільшого складалось з лекційних годин, консультацій, екзаменів і навчальної практики.

Щоби підвищити знання і успішність студентів він активно працював над методичними посібниками, зокрема "Посібник з виконання завдань з навчальної геодезичної практики".

З огляду на те, що з 1965 р. у лісотехнічних ВНЗ введено курс "Інженерної геодезії" замість базового курсу геодезії і курсова робота для студентів лісоінженерного факультету він написав і опублікував посібник "Геодезичні вишукування лісовозних залізниць". Після введення курсу інженерної геодезії та через відсутність відповідних навчальних посібників доц. Й.І. Коробкін написав "Посібник з виконання основних розрахунково-графічних завдань з інженерної геодезії".

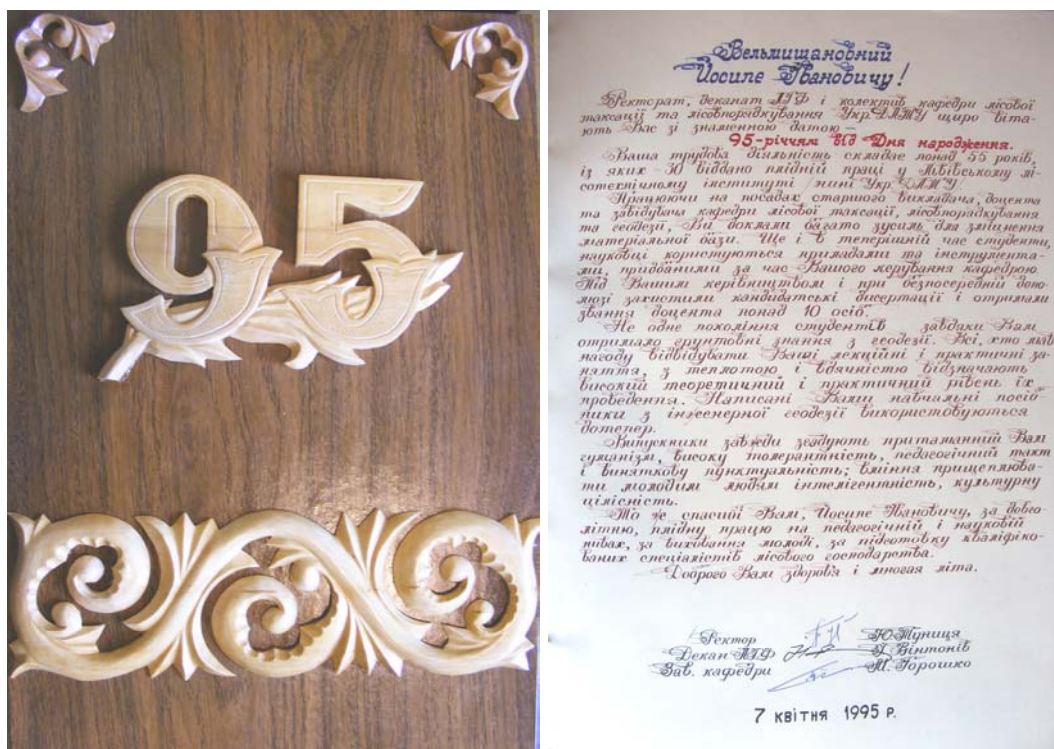
Він вважав особистим обов'язком спрямовувати власні зусилля на виховання студентів. Йосип Іванович не втомлювався переконувати всіх, що нинішні студенти – це завтрашні відповідальні працівники, керівники підприємств, вони повинні здобувати відмінну підготовку, глибокі і ґрунтовні знання за фахом, мати добрий загальний розвиток. Одночасно ми маємо виховувати у них високі моральні якості: чесність, правдивість, безкорисність, непримиренність до потворних явищ. Він наголошував, що особливе виховне значення для студентів має особистий приклад. Поведінка викладача має бути такою, щоби він міг бути зразком, прикладом для студентів у всьому. Тобто, виховуючи студентів, викладачі самі мають вдосконалюватись, відзначатись високими моральними якостями.

За час своєї роботи він написав 25 наукових і методичних робіт, більшість з них безпосередньо впроваджено у виробництво.

3 вересня 1969 р. доцент Й.І. Коробкін переходить на посаду доцента кафедри. 3 червня 1974 р. відходить на пенсію. Загальний стаж його роботи – понад 55 років. У Львівському лісотехнічному інституті пропрацював 29 років.

Після відходу на пенсію Йосип Іванович не перериває зв'язків з кафедрою, у квітні 1995 р. в нас урочисто відзначили його 95-річчя з дня народження (нижче – ювілейна пам'ятна адреса).

Зовсім небагато не дожив Йосип Іванович до свого столітнього ювілею. Помер доц. Й.І. Коробкін на дев'ятдесять восьмому році життя у Львові 9 грудня 1997 р.

Широка науково-педагогічна ерудиція Йосипа Івановича, талант, інте-лігентність, пунктуальність, вимогливість, шанобливе ставлення до своїх ко-лег назавжди залишилися у пам'яті всіх, хто його знав.

Проф. М.П. Горошко, канд. с.-г. наук – НЛТУ України, м. Львів